

JEHOVINI SVJEDOCI RAZOTKRIVENI

Porijeklo i razvoj Jehovinih svjedoka

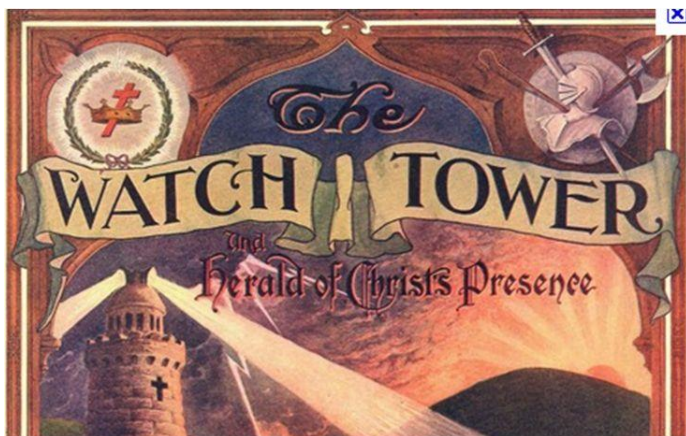
Društvo Jehovinih svjedoka osnovao je **Čarls Tejz Rasel** (1852-1916). U svojoj 20. godini počeo je da sumnja u učenja svoje (Prezbiterijanske) crkve i počeo da traga od zajednice do zajednice ne bi li našao one koji bi prihvatili njegovo mišljenje. Kako u tome nije uspio, okupio je grupu mladih i osnovao novu religiju. Godine 1873. Rasel je došao do zaključka da će Hrist nevidljivo doći 1874. Kada je pomenuta godina prošla a ništa se nije desilo, Rasel je Hristov dolazak pomjerio na 1914. kada je po njegovom mišljenju trebalo da bude uništenje grešnika i početak Božjeg carstva na zemlji.

Čarls Rasel je bio mason 33 stepena (njegova masonska grobnica i odežda na slici lijevo), kao i Džozef Smit, osnivač Mormonske crkve. Krvna linija ove porodice je okultna i može se pratiti u raznim organizacijama kao što su iluminati, masoni, fabijanci, jezuiti i drugi „graditelji“ Novog svjetskog poretka.

Društvo je 1909. dobilo novo ime – Internacionalno društvo studenata Biblije, a glavna uprava preseljena je u Bruklin, Njujork. Rasel je objavio šest knjiga pod naslovom „Proučavanje Pisma.“ Tvrdio je da su njegove knjige vrednije od Svetog Pisma: „Ove knjige su u stvari izlaganje Svetog Pisma. Ovo nije samo biblijski komentar, već sama Biblija. Ljudi ne mogu da shvate Božji plan kad proučavaju Bibliju u svojoj vlastitoj svjetlosti. Mi smo ustanovili da ako neko dvije godine proučava ove knjige mora biti obraćen, isto tako, ako ih prestane proučavati za dvije godine pašće u potpunu tamu.“ (*La Tour de Garde du 15. septembar 1910*).

Rasel je ipak umro u vozu 1916. a njegova maštanja nijesu se ispunila. Raj na zemlji nije počeo ni 1874. niti 1914. godine.

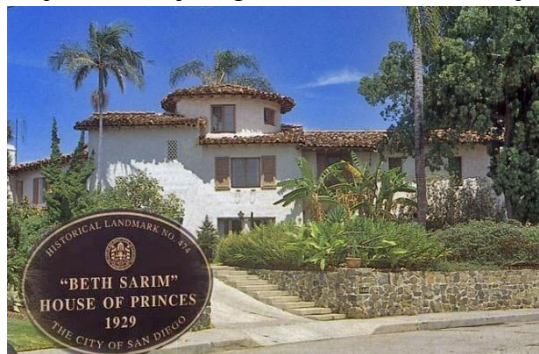

Zapazite masonski krst u lijevom gornjem uglu „Glasnika Hristove prisutnosti“ Kule stražare

Posle njegove smrti u organizaciji je nastalo rasulo, i društvo se podijelilo na oko 20 grupa. Za novog predsjednika izabran je **Džozef Frenklin Raderford** (1916-1942) koji je sa velikom sumnjom prihvatio Raselovo učenje da bi ga 1924. potpuno odbacio. On je Raselove knjige zamijenio svojim, a promašaj iz 1914. je objašnjavao kao početak rata na Nebu posle koga je zbačen Sotona na zemlju a Hrist počeo da vlada na Nebu od 1918.

Godine 1920. Raderford je izdao knjigu pod naslovom „Milion osoba sada rođenih neće nikad

umrijeti,“ u kojoj piše da će patrijarsi iz Starog saveza uskrsnuti 1925. i preuzeti upravu nad novim svijetom. On je sagradio zamak u San Dijegu, Kalifornija, sa planom da se u njemu nastane uskrsli patrijarsi.

Međutim, kako se pomenute godine ništa nije dogodilo, kuća je ostala na korišćenje predsjedniku i njegovim najbližim saradnicima „sve dotle dok ne bude predata prinčevima povraćene zemlje“ (*Rutherford, Salut, p. 272, 1932*).

Godine 1931. Raderford je predložio da se društvo nazove Jehovinim svjedocima tvrdeći da mu je to ime dao sam Bog.

Raderford je umro 1942. u Bet Šerimu (Kući prinčeva, koja je prodana 1948.) ne dočekavši da se sretne sa Abramom, Jakovom, Davidom i drugim starosaveznim patrijarsima. Ovo vjerovanje se ipak zadržalo među Jehovinim svjedocima sve do 1950. godine.

Na Raderfordovo mjesto izabran je **Nejten Homer Nor** (1942-1977) koji je odbacio sve Raderfordove knjige i izdao nove, samo ovoga puta bez imena pisca.

Sledeći predsjednik od 1977-1990. godine bio je **Frederik Vilijem Franc**, zatim **Milton Džordž Henšel** do 2003. godine, te **Don Alden Adams** do 2014. Aktuelni predsjednik je **Robert Ciranko**.

Doktrinarna pitanja

a) Ime Jehovinih svjedoka

JHVH je jedno od Božjih imena u starim biblijskim tekstovima, ali niko, čak ni Jevreji, ne zna kako se ono tačno izgovara. Riječ ELOHIM je upotrijebljena 2500 puta u Bibliji i označava množinu Veličanstva: „U početku stvori ELOHIM nebesa i zemlju“ (*1 Mojsijeva 1:1*). Kad se Bog javio Abramom, On kaže: Ja sam EL-ŠADAJ“, što znači Bog Silni (*1 Mojsijeva 17:1*). Jevreji iz poštovanja (treći Uput iz Dekaloga) nikad ne izgovaraju riječ JHVH, već umjesto nje izgovaraju riječ ADONAI, koja ima potpuno isto značenje. Kad se Gospod javio Mojsiju kod ovaca, da bi ga poslao u Egipat da izvede izraelski narod iz ropstva, Mojsije Ga pita: „Kako Ti je ime?“ Bog ne odgovara: „Ja sam JHVH“ već: „Ja sam onaj što JEST...“ (*2 Mojsijeva 3:14*).

Kad je Isus došao na zemlju da upozna ljude sa Bogom i da ih vrati iz idolopoklonstva pravom vjeri, On se nije obraćao Bogu sa JHVH, već ga je nazivao Ocem, a tako je učio i svoje sledbenike (*Matej 6:9*). U Novom savezu, koji je skoro cio napisan na grčkom jeziku, upotrebljavaju se dvije riječi, TEOS, što se prevodi kao Bog, i KIRIOS, što znači Gospod.

Sam Bog svoju djecu na zemlji naziva svojim narodom, a ne po svom imenu (*vidi 2 Mojsijeva 3:10; 3 Mojsijeva 26:12, 13; 5 Mojsijeva 14:2; 1 Petrova 2:9, 10*), ili zajednicom Božjom (*Kološanima 1:2; Djela 11:26; 1 Korinćanima 15:9; 1 Timotiju 3:15; Efescima 5:27; 2 Korinćanima 6:16*).

Isus je rekao da će u vrijeme Njegovog dolaska mnogi reći: „Gospode! Gospode! Nijesmo li u **ime tvoje prorokovali**, tvojim imenom đavole izgonili i tvojim imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: **nikad vas nijesam znao**, idite od mene koji **činite bezakonje**“ (*Matej 7:21-23*). Ove Hristove riječi pokazuju da nije toliko važno kojim se imenom zovemo, već *šta činimo*. „Jer koji se vladaju po Duhu Božjem, oni su sinovi Božji“ (*Rimljanima 8:14*).

b) Problem transfuzije krvi

Jehovini svjedoci su vrlo revni po pitanju zabrane transfuzije krvi navodeći tekst iz 3 Mojsijeve 17:11-14 kao opravdanje za svoje vjerovanje: „Jer je duša tijela u krvi... Zato sam rekao Izraelovim sinovima: ‘Nijedna duša među vama neka ne jede krv i nijedan stranac koji živi među vama ne smije da jede krv.’“ Pored toga citiraju i tekst iz Djela 15:29 koji, između ostalog, naglašava potrebu uzdržavanja od krvi. Međutim, ovdje je riječ o uzimanju životinjske krvi za hranu a nikako o transfuziji ljudske krvi. Isto

tako, presađivanje organa ili koštane srži nije isto što i pojesti te organe (jehovisti su ovo nazivali kanibalizmom). Nije li čudno da tako strogo drže jedno pravilo za upotrebu životinjske krvi (koje uz to pogrešno primjenjuju) a zanemaruju neke od Deset zapovijesti koje su na snazi za sva vremena? To samo govori o poremećaju bitnosti u njihovoj religiji. Oni će satima proučavati Sveto Pismo, ne da bi saznali Božju volju, već da bi odbranili svoja učenja ili ukazali na zablude svojih oponenta.

c) Hronologija Jehovinih svjedoka

Jehovini svjedoci uče da je svaki dan sedmice stvaranja trajao 7000 godina, što ukupno iznosi 42000 godina. Da bi bili precizniji, oni tvrde da su Adam i Eva stvoreni 4026. prije n.e. (*Revellez-vous*, 8.IV 1969, p 14). Tako, prema njihovom učenju, ljudima je određeno šest hiljada godina koje se završavaju 1975. godine armagedonskom bitkom, koja obilježava kraj ovog grešnog svijeta i početak hiljadugodišnjeg carstva na zemlji (*Assure vous...* p 89).

Polazna tačka hronologije Jehovinih svjedoka na kojoj se temelji sva njihova teologija je 607. godina prije Hrista kada je, prema njihovom učenju, Nebuhadnezar razorio Jerusalim i odveo izraelski narod u ropstvo. Ova godina im je važna jer seže do 1914. Da bi pronašli neku potporu u Svetom Pismu, iščupali su jedan tekst iz knjige proroka Danila 4:16: „Sedam vremena neka pređu preko njega“ i doslovnih sedam godina koje se isključivo odnose na kralja Nebuhadnezara pretvorili u proročko vrijeme od 2520 dana to jest godina. Međutim, samo Sveto Pismo daje tumačenje ovog proročanstva u istom poglavlju koje se ispunilo na kralju Nebuhadnezaru (vidi stihove 22-36).

Osim toga, arheološka otkrića pouzdano su potvrdila da je Danilovo ropstvo počelo 605. godine prije n.e. Zarobljavanje Joakima desilo se 597. prije n.e., a pad Jerusalima juna 586. godine (*Dr Horn, Otkriće između Nila i Eufrata*, str. 111).

Dakle, biblijske i istorijske činjenice ruše svu hronologiju i teologiju Kule stražare.

d) Suprotnosti u literaturi

Gdje i kako im to odgovara, Jehovini svjedoci tumače vrijeme kao proročko ili doslovno. Tako u knjizi *Assurez vous...* str. 92. piše da period od 42 mjeseca iz Otkrivenja 11:2, 3 iznosi 1260 godina, da bi u knjizi *Alors sera consommé le misterie de Deeu*, str. 283. taj tekst primijenili na I svjetski rat (1914-1918).

„Vrijeme kraja sadašnjeg svijeta počelo je 1914. godine. Ovo je i duhovni raj u koji Bog vodi svoje vjerne sluge od 1919. godine. Nepobitno je da je duhovni raj mira i sigurnosti uspostavljen na ovoj Zemlji od 1919. godine, prve godine posle rata“ (*La Tour de garbe*, Feb. 1975). Međutim, svi znamo kakav „raj“ smo imali od 1919. Ako je ovakav raj, ostaje nam da se pitamo kakav bi onda bio pakao?

U knjizi *The Finished Mistery*, Raderford je na devet mjesta ponovio da je Hrist došao 1874. godine, kao i to da će mrtvi uskrsnuti 1878. Kula stražara je učila ovo više od 50 godina, i kad su uvidjeli da se „proročki lanac“ nikako ne uklapa, ovo vjerovanje je odbačeno. Odbacili su i vjerovanje da su „duhovno mrtvi Izraelci uskrsli 1918. godine u život na nebu sa Hristom.“

Prerekli su da će 1918. biti uništene sve crkve sa cijelim hrišćanstvom: „Godine 1918. kada Bog uništi mnoštvo crkava i milione njenih članova... Godine 1918. kada će hrišćanstvo kao institucija pasti u pakao.“ Da li se ovo ispunilo?

U nekim spisima oni priznaju važnost Božjeg zakona dok ga u drugima potpuno negiraju. U jednoj njihovoj publikaciji iz 1937. pod nazivom *Neprijatelji*, na strani 94 stoji: „Zato je Bog dao svoj zakon preko Mojsija Izraelcima i koji se odnosi na sve koji žele da čine ispravno, a prvi po redu i prvi po važnosti njegovih zapovijesti ili temeljnog zakona je ovo... [citiran Izlazak 20:1-6] ... Božji zakon se nikada ne mijenja, jer se Bog nikada ne mijenja. (Malahija 3:6). Njegov zakon ukazuje na put do vječnog života. Nijedno stvorenje nikada neće dobiti vječni život koje svojevrijedno, to jest, namjerno, krši Božji zakon... Jer ako čovjek krši osnovni Božji zakon to znači da se taj čovjek stavlja na stranu đavola, koji ga stoga vodi

u uništenje.“ Ukoliko im se ukaže na ovaj citat, oni će spremno reći da je to „stara“ knjiga i da danas imaju „veću istinu“.

Najveća zbrka ipak ostaje sa godinama, jer razna učenja protivrječe jedna drugima, a nekad i autori sami sebi. Tako Raderford u raznim spisima projektuje vrijeme posletka na 1799, 1874, i 1914. godinu. Nije čudo što je njegov nasljednik Nor odbacio ove knjige.

e) *Spisak neispunjenih „proročanstava“ Jehovinih svjedoka*

- 1874 – Hristov dolazak
- 1878 – uskrsenje (u kojem su oni navodno uzeli udijela ali su bili nevidljivi)
- 1881 – završetak vremena milosti za neznabošce
- 1914 – Armagedon (*Russell, C.T, The Time is At Hand, Watchtower Bible and Tract Society, Inc., 1907 p. 101*)
- 1918 – uništenje svih hrišćanskih crkava (*Watchtower, May 1, 1942, p. 139*)
- 1925 – uskrsenje Abrama, Isaka i Jakova i drugih starosaveznih patrijarha (*Watchtower, May 15, 1922; Sep. 1, 1922; Apr. 1, 1923; Millions Now Living Will Never Die, 1925, p. 110*)
- 1938 – „Armagedon je suviše blizu da bi se stupalo u brak i imala djeca.“ (*Face the Facts, 1938, pp. 46-50*)
- 1941 – „Mjeseci nas dijele od Armagedona.“ (*Watchtower, Sep. 15, 1941, p. 288*)
- 1942 – „Armagedon je upravo pred nama.“ (*Watchtower, May 1, 1942, p. 139*)
- 1969 – „Ljudska egzistencija neće potrajati dovoljno dugo da mladi ostare; svjetski sistem će se okončati za nekoliko godina.“ (*Awake!, May 22, 1969, p. 15*)
- 1975 – početak Hristove hiljadugodišnje vladavine (*The Approaching Peace of a Thousand Years (1969) (Watchtower publication); vidjeti takođe Awake!, Oct. 8, 1966, pp. 19-20; Watchtower, Oct. 15, 1966, pp. 628-631; May 1, 1967 p. 262; May 1, 1968, p. 271; Aug. 15, 1968, p. 494; Oct. 15, 1974, p. 635; May 1, 1975, p. 285.*)
- Upućivanje na „kraj“ prije kraja XX vijeka (*Watchtower, Mar 1, 1984, pp. 18-19*)

„Ali prorok koji bi se usudio da govori u moje ime ono što ga ja nisam uputio da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi. Ako u svom srcu kažeš: ‘Kako ćemo znati koje riječi Gospod nije rekao?’ onda znaj ovo: ako prorok kaže nešto u Gospodnje ime, pa se to ne dogodi i ne ispuni se, onda to nije rekao Gospod. Taj prorok je to rekao iz drskosti. Ne boj ga se.“ (*5 Mojsijeva 18:20-22*)

Istorija eshatološke doktrine i promjene stavova						
	Posledak vremena	Hristov povratak	Hristos kao kralj	Uskrsenje 144.000	Sud religiji	Velika nevolja
1879–1920	1799	1874	1878			1914, 1915, 1918, 1920
1920–1925						1925
1925–1927			1914	1878	1878	za života generacije iz 1914
1927–1930				1918		
1930–1933					1919	
1933–1966	1914					
1966–1975						1975
1975–1995						za života generacije iz 1914
1995-2007						uskoro
2008						neodređeno

f) *Shvatanje Božanstva*

Jehovini svjedoci vjeruju da je Jehova jedini istiniti Bog i samo njega poštuju kao takvog. Ne vjeruju u Trojstvo. Vjeruju da je Isus Hrist Sin Božji, a ne isto što i Bog, a Sveti duh je Božja aktivna sila, a ne osoba, kojom se Jehova služi u izvršavanju svojih namjera (Djela apostolska 7:55-56; Matej 26:39; Marko 13:32; Jovan 14:26). Problem je što smatraju da je Isus prvi od Božjih stvorenja, da je stvoreno biće. Jehovini svjedoci su veliki protivnici Trojstva i tvrde da ova dogma pripada paganskoj mitologiji i da je njen tvorac sam Sotona (*Que Dieu soit reconnu, p. 111*). Dakle, po pitanju shvatanja Božanstva, veoma su blizu istini, osim pogrešnog razumijevanja Hrista, svojstvenog učenju poznatom kao unitarijanizam.

g) *Da li je Božji zakon ukinut?*

Jehovini svjedoci nemaju pouzdan stav po ovom pitanju – jednom kažu da je ukinut, a drugi put da nije. „Stari savez (ugovor) zakona... je ukinut. To je dokaz da su i Deset zapovijesti takođe poništene“ (*Que Dieu... p. 192*). Oni ovdje miješaju dva pojma: Stari savez (savez između Boga i izraelskog naroda) i Deset Božjih Uputa. Po tom ugovoru izraelski narod je obećao da će vjerno služiti Bogu (vidi 5 Mojsijeva 26:17,18), ali je prekršio dato obećanje (vidi Jeremija 31:31). Dakle Gospod nije promijenio ili ukinuo svoj Zakon, koji je bio predmet Saveza, već su ljudi pogazili svoj dio saveza. Stoga je Bog obećao Novi savez gdje se isti Zakon upisuje u ljudskim srcima (vidi Jeremija 8:1).

Godine 1937. organizacija „Kule stražare“ izdala je publikaciju u kojoj se objašnjava kako je Dekalog vječan i nepromjenljiv. Između ostalog u njoj se navodi logičan argumenat: „Božji zakon je nepromjenljiv jer se Bog nikada ne mijenja.“ („Neprijatelj“, str. 94) U međuvremenu, Jehovini svjedoci su promijenili svoju doktrinu, i danas smatraju da je Dekalog ukinut na krstu Golgote. Da bi objasnili drastičnu promjenu svoje doktrine, Jehovini svjedoci su izjavili da se radi o „većoj svjetlosti“, koja je u „pravo vrijeme došla vjernom i razboritom robu“, njihovom „nepogrešivom zemaljskom otkrivenju Božje volje“.

Tu se svakako ne može raditi o većoj svjetlosti, zato što njihov stav o Božjem zakonu ranije nije bio rezervisan, već je jasno bio određen. Veća svjetlost može samo da definiše ono što ranije nije bilo definisano, a ne da dođe u suprotnost sa već definisanom doktrinom. Takođe, veća svjetlost može samo da pooštri zahtjeve zakona, a ne da ih ublaži ili ospori (vidi: Matej 5:17-48); jer veća svjetlost razgoni tamu koja prikriva čovjekove grijeha (bezakonja), pa se čovjek više uzda u božansku pravednost nego ranije. Umjesto pojma „veća svjetlost“, iskrenije bi bilo na primjeru Jehovinih svjedoka upotrijebiti pojam „veća tama“.

Zapazimo da je argumenat kojim se branila tvrdnja da je Zakon vječan – nepromjenljivost Božjeg karaktera. To je logičan argumenat, a samim tim i vječan argumenat, jer Bog je i dalje nepromjenljiv, pa prema tome i Njegov zakon.

Prije nego što je promijenjena doktrina „Kule stražare“, oni vjernici koji bi povjerovali da je Zakon ukinut, bili bi isključeni iz njihove organizacije, isto kao što se danas isključuju oni koji dođu do zaključka da zakon treba da se drži. I prije i posle promjene nauke, organizacija „Kule stražare“ je smatrala da je ona „glas Božji“.

Kad govore o Božjem zakonu, Jehovini svjedoci obično citiraju dva teksta: Kološanima 2:14-16: „I izbrisao pisani dokument koji je svojim odredbama bio protiv nas, koji nam se protivio, uklonivši ga s puta i pribivši ga na krst... Zato neka vas niko ne osuđuje zbog jela i pića, bilo kao dio praznika ili mladina ili šabata.“ Međutim, ovdje je riječ o uredbama obrednog ili ceremonijalnog zakona koje su našle svoje ispunjenje u Hristu i prestale važiti. To nam otkriva 17 stih: „Jer je to sjenka onoga što dolazi, tijela Hristova.“ Prvi i poslednji dan godišnjih praznika (Pasha, Praznik prijesnih hljebova, Praznik sjenica, Dan očišćenja i drugi) praznovani su kao i Subota, dan sedmičnog odmora, i to su šabati koje Pavle ovdje pominje (vidi 3 Mojsijeva 23).

Efescima 2:15, 16: „U svom tijelu onemogućio je neprijateljstvo Zakona propisa sa [službenim] naredbama, da bi u njemu od oboje stvorio jednog novog čovjeka gradeći mir, i oboje u jednom tijelu

pomirio s Bogom posredstvom krsta, ubivši neprijateljstvo u njemu.“ Ovdje je riječ o istome kao u prethodnom stihu.

Jehovini svjedoci tvrde da Deset zapovijesti nijesu postojale prije Sinaja, ali Sveto Pismo otkriva da je ovaj Zakon vječan kao i sam Bog pošto predstavlja odraz Njegovog karaktera apsolutne ljubavi i pravde. „Jer Ja Gospod ne mijenjam se“ (*Malahija 3:6*). Zakon je postojao i prije pada u grijeh jer kako bi Adam i Eva mogli sagriješiti ako nema Zakona? Na osnovu čega bi Kain nakon ubistva svog brata Abela mogao kazati: „Krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti“ (*1 Mojsijeva 4:13*)? U 1 Jovanovoj 3:4 čitamo: „Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini, i **grijeh je bezakonje**.“ Dakle prestup Božjeg zakona bio je i ostaće grijeh za sve ljude i sva vremena.

Kako je patrijarh Jakov mogao reći svome domu: „Uklonite tuđe bogove koje imate kod sebe, očistite se i presvucite se.“ (*1 Mojsijeva 35:2*) ako nije znao za Zakon čiji prvi uput kaže: „Nemoj imati drugih bogova ispred me“ a drugi da zabranjuje idolopoklonstvo?

Gospod je za Abrama rekao: „Jer mi je poznato da će poučiti svoje sinove i svoj dom posle sebe da se drže Gospodnjeg puta postupajući pravično i kako valja“ (*1 Mojsijeva 18:19*). Drugom prilikom Bog obećava Abramom veliko potomstvo i obriče blagoslov svim narodima na zemlji kroz njega. Zašto? „Zato što je Abram slušao moj glas i izvršavao obaveze prema meni, **moja uputstva, moje odredbe i moje zakone**.“ (*1 Mojsijeva 26:4, 5*).

„Tako je dakle Zakon svet i propis je svet, pravedan i dobar“ (*Rimljanima 7:12*).

„Djela ruku njegovih istinita su i pravedna, pouzdani su svi propisi njegovi, utemeljeni su za sva vremena, zauvijek, zasnovani na istini i čestitosti.“ (*Psalam 111:7, 8*).

„Nauk je Gospodnji savršen, dušu krijepi...“ (*Psalam 19:7*).

„Jer ovo je ljubav prema Bogu: **da držimo njegova uputstva**, a njegova uputstva nisu teška“ (*1 Jovanova 5:3*).

„Koji govori poznajem Ga, a ne drži Njegova uputstva, **lažljivac je i istina nije u njemu**. Ali ko god drži njegovu riječ, u njemu je Božja ljubav zaista stigla do savršenstva“ (*1 Jovanova 2:4,5*).

„Ovdje je istrajnost svetih, koji **drže uputstva Božja i vjeru Isusovu**“ (*Otkrivenje 14:12*).

„K Zakonu i svjedočanstvu. Ako li ne govore prema ovoj riječi, to je zato što nema svjetlosti u njima“ (*Isaija 8:20*). Ali Sotona je veliki falsifikator i preko svojih apostola širi lažnu svjetlost. „I nije čudo jer se sam sotona pretvara u anđela svijetla. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove *pretvaraju* kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovim“ (*2 Korinćanima 11:13- 15*). Ponekad se i bižuterija učini kao zlato, ali Gospod kaže: „Izmjeren si na mjerila, i našao si se lak“ (*Danilo 5:27*).

„Zaključak svega što si čuo jeste ovo: **Boj se Boga i uputstva njegova drži**. Jer to je sve čovjeku. Jer će Bog iznijeti svako djelo na sud, i sve što je skriveno, bilo dobro ili zlo.“ (*Propovjednik 12:13, 14*).

Mi se ne spasavamo držanjem Zakona, jer spasenje je Božji dar (vidi *Rimljanima 3:28; Galatima 2:16*), ali poslušnost Zakonu je naš odgovor na primljeni dar Božje milosti.

„Po rodovima njihovim poznaćete ih,“ rekao je Isus (*Matej 7:16*).

Tako Jehovini svjedoci (kao na žalost i mnogi drugi koji sebe nazivaju hrišćanima) ne svetkuju ni Dan Gospodnji, sedmi dan Subotu, koja je ustanovljena još u Edenu (vidi *1 Mojsijeva 2:1-3*), koju su svetkovali patrijarsi, sam Isus i njegovi apostoli kao i mnogi vjerni hrišćani posle njih u svim vjekovima. A kako bi je i svetkovali kad je za njih svaki dan sedmice stvaranja trajao 7000 godina, iako u Svetom Pismu jasno stoji „i bilo je veče i bilo je jutro“ za svaki dan stvaranja.

h) Hristovo raspeće, uskrsenje i Drugi dolazak

Možemo konstatovati da su Jehovini svjedoci najvećim dijelom u pravu što se tiče značenja i shvatanja grčke riječi „stavros“ koja se u gotovo svim Biblijama prevodi kao „krst“. „Stavros“ (stavron) na grčkom, pojam koji je prvobitno označavao uspravni kolac ili stub, ali u Isusovo vrijeme to je bio instrument za mučenje koji su Grci i Rimljani preuzeli od Feničana, sa manjom poprečnom gredicom za

zakivanje šaka. Međutim, simbolika koja upućuje na paganski krst, antički znak vavilonskog boga sunca, Tamuza, prihvaćena je kao „hrišćanska“ u 3. i 4. vijeku, posebno nakon Konstantinove navodne vizije krsta u suncu.

Međutim, kad je riječ o Hristovom uskrsenju, problemi su evidentni.

Pošto su više puta bezuspješno predskazivali datum Drugog Hristovog dolaska, Jehovini svjedoci su se dosjetili mogućnosti da je Hristos već došao, ali u nevidljivom obliku (bez svog fizičkog tijela). Pošto Božja riječ govori da će Isus ponovo doći isto onako kako je otišao, oni tvrde da se Isus vaznio na Nebo bez svog fizičkog tijela. A tu tvrdnju obrazlažu tvrdnjom da Isus iz groba nije vaskrsnuo tijelom, već samo duhom. Naravno da se takvo shvatanje susreće sa više problema. Evo samo nekih: Posle uskrsenja Isusov grob je ostao prazan (Luka 24:3), što pokazuje da je Isus uskrsnuo u tijelu. Po uskrsenju Hrista su mnogi vidjeli. Apostolu Tomi je Isus pokazao ožiljke od rana (Jovan 20:27). Kada se pojavio u sobi, među svojim učenicima, Isus je rekao: „Pogledajte moje ruke i moje noge. To sam ja. Opipajte me i vidjećete, jer duh nema meso i kosti kao što vidite da ja imam.“ (Luka 24:39) Sveto pismo toliko jasno objašnjava da je Isus ustao iz groba tijelom, da to jasnije ne može biti.

Kako nosioci pomenutog shvatanja pokušavaju da dokažu suprotno? Prazan grob objašnjavaju time da je Isusovo tijelo sam Bog uklonio iz taktičkih razloga, jer bi inače Njegovi učenici mislili da je Isus još uvijek mrtav. A kako su Isusa mnogi vidjeli posle Njegovog vaskrsenja, nosioci pomenutog shvatanja tvrde da je „Isus jednostavno uzeo neko tijelo od mesa, ... Da bi Tomu uvjerio, Isus je upotrijebio tijelo sa ranama. ... Dok se Isus pojavio Tomi u tijelu sličnom onome u kojem je bio kada se pojavljivao svojim učenicima. Tako je Marija Magdalena najprije pomislila da je Isus baštovan.“ („Ti možeš zauvijek da živiš u raj u zemlji“, str. 145)

Umjesto da objašnjenje sve pojednostavi ono još više komplikuje. Jedna neistina da bi se opravdala povlači mnoge druge neistine. Tako i laž da je Isus uskrsnuo bez tijela, povlači da je jedanput Bog morao da slaže učenike („taktika“), a drugi put i Isus (kada je pokazivao učenicima svoje tijelo). U svoj ovoj zavrzlami, u kojoj je, izgleda, baštovan umro mučeničkom smrću da bi Isusu dao svoje tijelo, ostaje nejasno zašto se Isus jednostavno nije poslužio svojim tijelom?!

„Isus je uskrsao kao duhovno, nevidljivo biće“ (*Que Dieu... p. 42*), pišu Jehovini svjedoci.

„Tijelo u kome je Isus mučen nije ono u kome je ustao iz groba“ (*La veritie... p. 243*). Da bi to dokazali pozivaju se na tekst iz 1 Petrove 3:18 gdje piše: „Ubijen u tijelu, ali je ožvijen duhom.“ Ovaj tekst ne kaže da je Isus ustao u potpuno novom tijelu, a još manje bez tijela, već da je ustao iz groba pomoću silom Božjeg Duha. Apostol Pavle to pojašnjava u Rimljanima 8:11: „A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživjeće i vaša smrtna tijela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Hristovo tijelo koje je položeno u grob bilo je preobraženo, obučeno u besmrtnost i neraspadljivost (vidi *1 Korinćanima 15:42-54*).

„Hristovo ljudsko tijelo uzeto je iz groba natprirodnim putem. Da li se ono pretvorilo u gas ili se još uvijek negdje čuva, to niko ne zna“ (*Etude des Ecritures, Vol. 2, p. 129*). „Možda ga (Hristovo tijelo) je Bog negdje konzervirao da bi ga pokazao ljudima za vrijeme milenijuma“ (*Raderford, La harpe de Dieu, p. 151*). Do kakvih sve maštarija i nebuloza neće doći ljudski um kad se odvoji od onog jasnog „ovako govori Gospod!“ Tako je prema ovom učenju Bog izgleda morao da obmane Isusove učenike i pokaže im lažnog Gospoda koji je čak sa njima jeo i med (vidi Luka 24:42,43). Međutim, Biblija izvještava da su uskrslog Hrista vidjeli mnogi, počev od Njegovih najbližih sledbenika do „više od petsto braće“ (*1 Korinćanima 15:6*). Apostol Petar u Djelima 10:41 izjavljuje: „koji smo jeli i pili s njim nakon što je ustao iz mrtvih.“

Sam Gospod razbio je svaku sumnju po ovom pitanju: „Dok su o tome razgovarali, Isus je stao među njih i rekao im: ‘Mir vama.’ A oni su, uplašeni i puni straha, pomislili da vide duha. Zato im je rekao: ‘Zašto ste se prepali? Zašto se sumnje javljaju u vašim srcima? Pogledajte moje ruke i moje noge. To sam ja. Opipajte me i vidjećete, jer duh nema meso i kosti kao što vidite da ja imam.’ Kad je to rekao, pokazao

im je ruke i noge.“ (*Luka 24:36-40*). Može li biti jasnije od ovoga?

Da bi opravdali svoje učenje o nevidljivom Hristovom dolasku, Jehovini svjedoci tvrde da ni Njegovo uznesenje na nebo nije bilo vidljivo za tjelesne oči i navode tekst iz Djela 1:9-11: „I ovo rekavši, vidješe oni gdje se podiže i odnese Ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za Njim gdje ide na nebo, gle, dva čovjeka stadoše pred njima u bijelim haljinama, koji i rekoše: ljudi Galilejci! Šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo tako će i doći kao što vidjeste da ide na nebo.“ Ovdje ih sam tekst demantuje tako da je svaki komentar suvišan.

Matej 24:27: „I tada će se pokazati znak Sina čovječjega na nebu, i tada će proplakati sva plemena na zemlji, i **ugledaće** Sina čovječjega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.“

„Nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao On, **jer ćemo Ga vidjeti kao što jest**“ (*1 Jovanova 3:2, 3*).

„I vidjeće Ga **svako oko**“ (*Otkrivenje 1:7*).

Isus je rekao: „Ovaj naraštaj neće proći dok se ovo sve ne zbude“ (*Matej 24:34*). Jehovini svjedoci su vjerovali da generacija iz 1914. neće pomrijeti prije kraja ovog nepravednog svijeta (*Revellez – Vous, 8, april 1969, p. 13*). Prema njihovom računu jedna generacija traje 75 godina. Međutim, ni to nije tačno jer generacija ili naraštaj predstavlja sve ljude koji žive u isto vrijeme i istih su godina, i jedan vijek obično obuhvata tri generacije.

Šta je Isus želio da kaže svojim učenicima? Njihovo pitanje se odnosilo na razorenje hrama u Jerusalimu i kraj svijeta, tako da je Isus kombinovao svoj odgovor poštedjevši ih svih detalja jer ih ne bi mogli podnijeti. Osim toga, riječ „rod“ se u Bibliji često odnosi na narod ili svijet (vidi Matej 11:16; 17:17). Svako određivanje datuma Drugog Hristovog dolaska u suprotnosti je sa Svetim Pismom: „A o danu tome i času **niko ne zna**, ni anđeli nebeski, do **Otac moj sam**“ (*Matej 24:36*). Stoga će on i biti iznenađenje za sve (vidi *Matej 24:30, 42, 44; Otkrivenje 16:5*).

Za Hristov dolazak u grčkom originalu stoji riječ „*parusija*“ koja je u Novom savezu upotrijebljena 16 puta. Ona u Platonovoj filozofiji može značiti prisustvo kako pokušavaju dokazati Jehovini svjedoci, ali u hrišćanskoj teologiji označava „ponovni Hristov dolazak o strašnome sudu“ (*Vujaklija, Leksikon, str. 689*). Ali to nije jedina riječ kojom se u Bibliji označava ovaj pojam. Grčka riječ „*erhomaia*“ koja označava dolazak, nalazi se na oko 600 mjesta u Novom savezu (*Matej 24:30, 42, 44*). I grčka riječ „*epifania*“ znači pojaviti se ili postati vidljiv (*1 Timoteju 6:14; 2 Timoteju 1:10*).

„**Stražite dakle jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš**“ (*Matej 24:42*).

i) *Hiljadugodišnje kraljevstvo na Zemlji*

Jhovini svjedoci vjeruju da je Božje kraljevstvo jedina nada za čovječanstvo, da je to stvarna vladavina koja će uskoro uništiti sadašnji zli sistem stvari, uključujući sve ljudske vladavine i da će zatim uspostaviti novi sistem u kome će vladati pravednost i rajski uslovi (*Otkrivenje 21:3,4*) Ovo će se dogoditi u Božjem ratu, Armagedonu (*Otkrivenje 16:14-16; 19:19*).

S obzirom na to da Jehovini svjedoci treba da pokazuju ljubav prema svojim bližnjima, ljudima propovijedaju dobru vijest o Božjem kraljevstvu. Služba propovijedanja je sastavni dio njihovog vjeroispovjedanja i takođe biblijski nalog (*Marko 13:10*)

Vjeruju da će se Božje Kraljevstvo uspostaviti na Zemlji skorim dolaskom Hristovog hiljadugodišnjeg Kraljevstva koji će biti nevidljiv.

j) *144.000 i nebeski život*

Jhovini svjedoci vjeruju da će tačno 144.000 vjernih hrišćana od Pedesetnice 33. godine nove ere do danas uskrsnuti na nebo kao besmrtna duhovna bića da provedu vječnost s Bogom i Hristom. Oni vjeruju da su ti ljudi pomazani od Boga da postanu dio duhovnog Izraela Božjeg. Oni vjeruju da će 144.000 (za koje smatraju da je sinonim za „malo stado“ iz *Luke 12:32*) služiti s Hristom kao kraljevi-sveštenici hiljadu

godina, dok će svim ostalim ljudima prihvaćenim od Boga („druge ovce“ iz Jovana 10:16, sastavljene od „velikog mnoštva“ iz Otkrivenja 7:9,14 i vaskrsli „pravedni i nepravedni“ iz Djela 24:15), biti data prilika da žive zauvijek u obnovljenom raj u na zemlji.

Pojedini Svjedoci ukazuju na svoju tvrdnju da su bili „pomazani“ uzimanjem hljeba i vina na godišnjoj Spomen-svečanosti Hristove smrti. Više od 20.700 Svjedoka širom svijeta tvrdi da spadaju u pomazani „ostatak“ od 144.000. Članovi Vodećeg tijela koji imaju autoritet podučavanja nad Jehovinim svjedocima širom svijeta tvrde da su među 144.000 pomazanika, a takođe sebe smatraju vjernim i diskretnim slugom iz Mateja 24:45 i Luke 12:42.

k) Stvaranje

Za razliku od biblijskih kreacionista, ne vjeruju da je Zemlja stvorena za šest doslovnih dana, jer navodno hebrejski izraz za „dan“ u Bibliji može značiti 1.000 godina (što je pogrešno pozivanje na 2. Petrovu 3:8), dug vremenski period ili neodređen period. Odbacuju darvinističku teoriju o evoluciji, ali ne osporavaju mikroevoluciju.

Zaključak

Zaista bi bilo pravo gubljenje vremena baviti se učenjima jedne ovakve organizacije da nema na hiljade iskrenih duša koje su indoktrinirane ovom naukom izopačenog jevanđelja „prema ljudskoj ćudi i lukavom umjeću za dovođenje u zabludu.“ (*Efescima 4:14*).

„Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje **drugačije** nego što vam javili, proklet da bude!“ (*Galatima 1:8, 9*).

Tako Jehovini svjedoci sa ljubaznim osmijesima i Biblijom u ruci urušavaju same temelje biblijske doktrine i Plana spasenja (Stvaranje, shvatanje Isusa Hrista, Dekalog, spasenje, Drugi dolazak), ukazujući na svoje udruženje kao jedino utočište i spas (po njima sve druge crkve su od đavola). Ali to su upravo odlike kulta ili sekte, o čemu svjedoče i brojni bivši članovi koji su napustili ovo društvo. Oni zabranjuju svom članstvu da preispituje doktrinu uprave ili proučava druge religije. Zašto ako imaju „istinu“? Zar istina ne može izdržati ni najmanju provjeru?

Ako je upravno tijelo do juče tvrdilo jedno, a od danas tvrdi drugo svi se bez pogovora prilagođavaju. Te odluke se ne dovode u pitanje niti se o eventualnoj nepravilnosti tih odluka smije govoriti. Svako ko pokrene razgovor na temu tih nepravilnosti je huškač i treba ga „popraviti“.

Jhovini svjedoci su grupa koja živi u skoro potpunoj izolaciji. Iako njima samima to ne izgleda tako, ali oni su druženje sa svima koji ne pripadaju toj organizaciji sveli na minimum. Jedina komunikacija sa spoljnim svijetom ima za cilj propagiranje sekte.

Toj grupi ljudi stalno se spominje prijetnja sa svih strana. Svi koji nijesu u toj organizaciji su neprijatelji. Svi ljudi koji su napustili sektu su neprijatelji i ne smiju se saslušati jer su njihove informacije lažne. Sve informacije koje dopiru od drugih su lažne i ne treba ih slušati. Čitanje knjiga je veoma ograničeno, svaka literatura koja se bavi tematikom te sekte se izbjegava, čak i Biblija koja nije falsifikat Jehovinih svjedoka (prevod „Novi svijet“). Upravno tijelo može da čita i citira te knjige, ali se drugima ne preporučuje da to čitaju.

Kontrola i nadgledanje unutar grupe je stalna. Članovi provjeravaju jedni druge i referišu pretpostavljenima. Ako se neko nije pridržavao pravila biće drilovan dok se ne pokaje.

Pravila koja donosi upravno tijelo obavezna su za sve odrasle članove sekte. Većina pravila nosi karakter zabrane ili ograničenja. Članovima sekte zabranjeno je: učestvovanje na izborima, služenje armije, učlanjivanje u političke i religijske organizacije, proslavljanje državnih i hrišćanskih praznika, čitanje kritičkih članaka o Društvu Kule stražare... Najstrože je zabranjeno učestvovanje na bilo kakvom hrišćanskom molitvenom skupu. Za svaki od ovih prestupa „savjet starješina“ prekršitelja kažnjava izbacivanjem iz sekte.

Obavezno je obilaziti stanove. Svaki član sekte dužan je da vrši agitovanje „od vrata do vrata“ najmanje jedan sat mjesečno. Za one članove koji žele da budu na dobrom glasu kod vođstva, ovo vrijeme iznosi devet sati. Osim toga, svaki član mora da provede izvesno vrijeme u „Pionirskoj organizaciji“ i da ide po kućama devedeset sati u mjesecu. Podrazumijeva se da svaki član sekte mora neizostavno učestvovati u aktivnostima vezanim za izučavanje Biblije, na molitvenim skupovima itd.

Isticanje sopstvene pravednosti i izuzetnosti zauzima najvažnije mjesto u agitaciji Jehovinih svjedoka. Izabraništvo („Božji kanal istine“) i izuzetnost Svjedoka stalno se potencira, a sve što može pokolebati članove sekte u tom uvjerenju, mora biti uklonjeno iz njihovog vidokruga.

U tome rukovodstvo sekte vidi svoj glavni zadatak. Rezultat – član sekte gubi sposobnost kritičkog mišljenja i postaje potpuno zavisan od starješina i „upravnog tijela“. Tako se služenje Bogu neprimetno zamjenjuje služenjem bezličnom „upravnom tijelu“, koje posjeduje apsolutnu vlast, jer je tako, navodno, naredio Hrist. „Upravno tijelo“ za Svjedoke predstavlja jedini autoritet. Njegovo tumačenje Svetog Pisma je jedino tačno. Njegove odluke se moraju izvršavati bespogovorno.

Svi koji su smogli snage i hrabrosti da napuste sektu Jehovinih svjedoka, svjedoče da od prvog dana druženja sa Svjedocima, lakovjerne ljude očekuje ne izučavanje Biblije, ne molitva i ne iskustvo pravednog života, nego program bezdušnog ispiranja mozga, upakovan u privlačnu ambalažu. Po završetku programa, novi član sekte zaboravlja svoje životne planove, zanemaruje porodične obaveze, gubi želju za učenjem.

Sekta se interesuje za nas ne zato da bi nas naučila pobožnom životu i ne zato da bi nam pokazala put ka spasenju i dala nam snage da idemo tim putem. Sekta se interesuje za svakog od nas samo zato što želi da nas drži u potpunoj potčinjenosti kao svoje agitatore, skupljače priloga i besplatnu radnu snagu.

Kreiranje sektaškog mentaliteta i sistematsko ispiranje mozga jedino može da objasni kako neko može ostati lojalan ovoj organizaciji posle toliko iznevjerenih nada i očekivanja, da ne govorimo o njihovoj teologiji koja se sva koleba i trese kao trošan čamac na uzburkanom moru. Treba li čekati da se sav polupa o hridi pa onda tražiti spas?

„Odvratite se, odvratite se od svojih zlih puteva. Zašto da umrete, dome Izraelov?“ (*Ezekijel 33:11*). Zar zarad grupe obmanjivača koji su i sami obmanuti i čiji korijeni su, kao što smo na početku vidjeli, duboko u okultizmu?